

ЯК ДО-МО-ВИ-ЧО́К ПРО ЧЕ́М- НІСТЬ НА-ГА-ДА́В

У ве-лі-ко-му міс-ті, у про-сто́-рій квар-
ті-рі, жив хло́п-чик Ва-сі́ль-ко. Він був не-
по-га́-но-ю ди-ті-но-ю. Га́р-но ма-лю-ва́в,
про-те́ беш-ке-ту-ва́в трó-хи, ні-ко́-ли й
ні-ко́-му не го-во-рив «ві-бач-те», «будь
ла́с-ка», «дя-ку-ю».

Йо-го батькі були зайняті по-важно-ю і від-по-ві-даль-но-ю ро-бó-то-ю, тож вліт-ку від-пра-ви-ли хлоп-чі-ну до ба-бú-сі в се-лó.